

Met de kajak op de Westerschelde van Hansweert naar Ellewoutsdijk

Dinsdag 14 augustus. Na wat zoekwerk had ik mogelijk een nieuwe startplaats gevonden op de Westerschelde juist stroomafwaarts van de voorhaven van Hansweert. Deze startplaats had enkele voordelen tegenover het starten in de jachthaven van Waarde. Niet enkel was de tocht in zijn geheel zeker twee uur korter maar het zou ook vermijden dat de voorhaven van Hansweert gekruist moet worden en ook het woelig deel juist stroomopwaarts van de voorhaven wordt zo vermeden. Ook de beroepsvaart die vanaf de Schelde de voorhaven indraait kan daar de bocht kort afsnijden omdat ze rekening moeten houden met de getijstrooming die op het moment dat we daar zijn (1 u na HW) toch al sterk is.

Voor de voorbereiding van de tocht gebruiken we de hydrografische kaart 1803.3 waarvan we ook een in vier gedeeld en geplastificeerd exemplaar bijhebben op de tocht. In geval van problemen vraagt de verkeerspost of de reddingsdienst om herkenningspunten op te geven die op die kaart voorkomen in plaats van GPS coördinaten die wat omslachtiger zijn voor de lokalisatie van het probleem. Natuurlijk kan het wel met GPS coördinaten als men niets anders heeft.

Ik was enkele keren het strandje aan de Werfdijk in Hansweert gaan bekijken, eens bij HW en eens bij LW en dat leek te doen. Ook bij HW was er nog een metertje zandstrook en bij LW was het wel licht modderig maar dat had ook minder belang omdat vertrek en aankomst bij halfweg HW/LW zou zijn. Het was op 13 aug springtij geweest, het tij zou nu iets lager zijn en het was ook de eerste maal dat ik 3 uur na HW zou vertrekken. Vertrek op het water was gepland om 9u30 en dat zou lukken. LW was rond 11u30 in Ellewoutsdijk en een goede 21 km varen op 3 uur met tij mee is realistisch.

- Doodtij = 2 dagen na E.K. (eerste kwartier) en L.K. (laatste kwartier)
- Springtij = 2 dagen na V.M. (volle maan) en N.M. (nieuwe maan)

2018	doodtij	springtij
augustus	6 , 20	13 , 28
september	5 , 19	11 , 27
oktober	4 , 18	11 , 26
november	2 , 17	9 , 25
december	2 , 17 , 31	9 , 24

Wat ik niet wist was of de doorgang op de Platen van Ossensisse (tussen punt 4 en 5) nog bevaarbaar zou zijn zo laat na HW. De hydrografische kaart geeft wel doorgang bij LAT (lowest astronomical tide) van 1m maar dat is ondertussen opgespoten. Het lukte wel maar af en toe raakte ik grond met de peddel. Nu zat ik wellicht wel niet op het diepste punt dus er is nog wat speling, ook als het geen springtij is. En anders is het uitstappen en wandelen.

De weervoorspellingen, onder andere op Windfinder, hadden s'morgens een 4 tot 5 Bf gegeven afnemend naar de namiddag en avond toe maar er was redelijk lage luchttemperatuur voorspeld (22°C) met weinig zon zodat ook varen met het droogpak kon. Met een watertemperatuur van een 22°C was het geheel voor mij een randgeval. Ik zou het beoordelen als ik op de dijk stond. Ik kon nog altijd doorrijden naar het Veerse meer.

Maar het zag er prima uit, weinig wind, af en toe wat golfjes maar gezien de redelijk steile helling van het strandje kon ik zelfs achterwaarts vertrekken. Mijn Dagger heeft een naar de boeg oplopende kiel en dan is achterwaarts vertrekken het gemakkelijkst. Ge kunt dan wel niet zien wat er afkomt natuurlijk, het is wat afwegen. Even omkijken om het vertrek te herkennen bij aankomst. Het is nogal een opvallend wit gebouw maar we weten uit ervaring dat herkenning van het vertrekpunt niet vanzelfsprekend is. Het vertrekpunt zit ook in de GPS maar ook zonder GPS moet terugkeren lukken.

Het was een rustig tochtje naar Ellewoutsdijk langs de groene boeienlijn MG7 – E5 op het Middelgat. Af en toe een vrachtvaarder maar niet echt druk. En dan komt Ellewoutsdijk in zicht. Daar ligt ook het fort van waaruit lang geleden de Nederlanders de Schelde doorgang bewaakten om doorvaart naar Antwerpen te beletten.

Maar de vaargeul maakt hier een grote bocht rond de Slikken van Everingen en het zal dus nog wel even duren voor we ons doel bereikt hebben. En dan komt de geul van Zuid Everingen in zicht die de Middelplaat doorklieft. Bij LW is de Middelplaat een zandbank van een tweetal km breed met een klein eilandje dat slechts uitzonderlijk onderloopt.

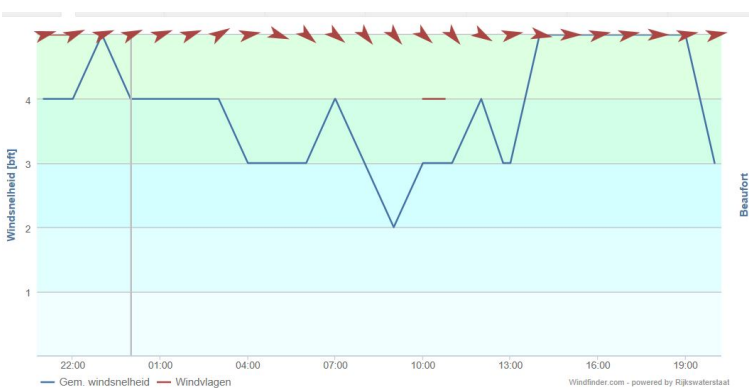
In de verte zien we de industrie van Terneuzen als een fata morgana boven het zand uitsteken. We zitten hier echt in het midden van de Schelde die hier een 5 tal km breed is.

Maar nu begon het weer wel te veranderen. Regen zwiëpt over de zandbank en de wind neemt toe naar 4 tot 5 Bf. Blijkbaar was de weervoorspelling enkele uren naar achter verschoven, iets dat nog al eens voorkomt. Niet erg, ik ga in de kajak zitten met het spatdek dicht en de rug naar de regen, mijn waterdichte boterhammentas op het spatdek, de kap op van mijn droogpak en laat maar komen. En wat zien we daar, een zeehond die mij met zijn oogjes juist boven water komt bekijken. Heel de tijd dat ik daar zit blijft hij, af en toe eens onder water, om dan ergens terug op te duiken.

Achteraf blijkt bij de waarnemingen van Hansweert dat inderdaad vanaf de middag de wind toeneemt en dat zal ik de ganse terugtocht ervaren.

Als het tijd is om te vertrekken is de regen nog niet voorbij, ik ben blijkbaar mijn navigatielicht vergeten. Nochtans wist ik dat er regen inzat.

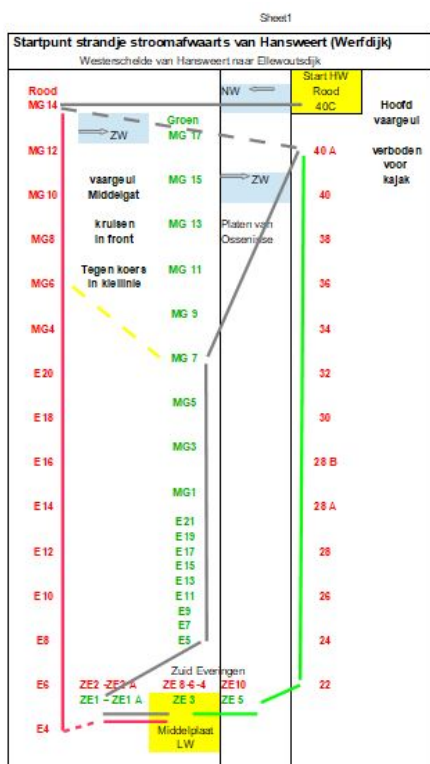
De wind en golven kwamen nu achterop en dat is inspannend varen. Bij constant achteroplopende golven vaar ik nu met een variatie op de boogslag om de tijd dat er geen peddelblad in het water steekt zo kort mogelijk te houden. Ik besluit om met zijwind en -golven de vaargeul over te steken en langs de oeverzijde E8 – MG6 terug te keren in de hoop dat het daar wat kalmer is. Dat blijkt inderdaad zo te zijn maar ik blijf iets te dicht bij de oever en kom al snel in de ondiepten aan de Geul van Baarland terecht waar door het opdringend tij er heel wat turbulentie is. Ik denk dat men dit verschijnsel 'kokend water noemt'. Dan maar terug naar de vaargeul en de rode boeienlijn volgen. De volgende boei vinden is soms wat zoeken al geeft de richting van het zog aan de boei meestal wel een goede indicatie.

De landing zou mogelijk wat anders worden. Aanlandige sterke wind en een redelijk steil zandstrandje. Ik was benieuwd. Als het er te lelijk uitzag zou ik een technische landing maken met uitstappen en zwemmen. De inham van het strandje leek mij wat te klein voor keerwater maar ik zou het zekere voor het onzekere nemen en op het midden van het strandje mikken, dan had ik naar alle kanten speling. Als ik ga varen op zee oefen ik regelmatig op 'aanspoelen' en dat begint prima te lukken, maar 'technische landing' klinkt toch beter en hebben we ook al eens geoefend. Dat bleek echter niet nodig, een zijwaartse landing met lage steun lukte zonder noemenswaardige problemen.

Het opladen was toch ook nog spannend. Ik had mijn kajak uitgeladen naast de auto en mijn lege kajak schoof op zeker ogenblik gewoon weg over het asfalt door de wind. Misschien speelde het gebouw waar ik naast stond ook nog een rol maar ik heb in elk geval mijn opvouwbare kajakdragers opengeklapt (die ik gebruik als ik niet alleen vaar) om te beletten dat de kajak van het laddertje zou afwaaien bij het opladen.

Om 16u vertrok ik dan terug huiswaarts.

vaarplan

Paul Nollen <http://blog.seniorennet.be/kajak/>
<https://www.facebook.com/Kajak-Brasschaat-384748901563569/?ref=bookmarks>

AKKC <http://www.akkc.be/>